

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESLEDARNA

Levande i Kristus

Äldste George (Sonny) Donaldson

Områdessjuttio

Det skär i hjärtat hos de trofasta när ett litet barn dör. För dem som har förstått det återställda evangeliet och känner till profeternas ord finns det hopp och så småningom frid genom Kristi försoning.

Moroni förkunnade att vi måste lära föräldrarna att de måste omvända sig och döpas, och ödmjuka sig som små barn. Då ska de bli frälsta med sina små barn. Och att våra små barn inte behöver omvända sig, och inte heller döpas, för de är levande i Kristus ända från världens grundläggning.¹

"Jag fröjdar mig i skrifternas föredömen som vandrar i tro under sin jordiska resa. Varje gång jag vandrar med Abraham och Isak längs vägen till berget Moria så gråter jag, eftersom jag vet att Abraham inte vet att det kommer att finnas en ängel och en bagge i snåret i slutet av resan. Vi är alla mitt i vår färd genom jordelivet och vi känner inte till slutet på vår egen berättelse. Men liksom Abraham välsignas vi med underverk."²

"För att förstå meningen med döden måste vi förstå livets mening. Trons svaga ljus måste ge efter för uppenbarelsens starka dagsljus, genom vilket vi vet att vi levde innan vi föddes på jorden."³

Jag var nyligen på en begravning för ett sådant litet barn i en lokal kyrka. De församlade bestod till stor del av sörjande tonåringar. Många tårar fälldes, åtföljda av förtvivilade suckar. Det rädde en påtagbar avsaknad av frid, förståelse och hopp. När jag ställde mig upp för att tala yttrade jag följande ord:

Jag förstår att det finns många bland er som är mycket ledsna över att detta lilla barn har dött. I ett personligt försök att erbjuda lite hopp och stöd vill jag påminna er alla om något som ni innerst inne redan vet.

Herren sade till Jeremia:
*"Innan jag formade dig i moderlivet utvalde jag dig."*⁴

Tack vare Kristi mirakulösa försoning är döden inte slutet på det här livet, lika lite som födelsen är början.⁵

Vi levde innan vi kom till jorden, och jordelivet är bara en del av vår resa.

Medan små barn går vidare bortom jordelivets horisont och vi vinkar adjö, finns det andra som väntar på att få hälsa dem välkomna till andevärlden. Nu bor de hos andra som älskar dem. Vi lämnas kvar här för ett litet tag, för att invänta den stora och utlovade återföreningen.

**Äldste
George (Sonny)
Donaldson**

Värdiga mödrar och fäder har fortfarande möjlighet att uppfostra sina uppståndna små barn. Uppståndelsens gåva ges fritt till alla tack vare Jesu Kristi död och uppståndelse.⁶

Det enda som inkräktar på evighetens löften är de dagliga

val vi gör här. Dödens udd är de möjligheter vi försummat. Därför måste vi välja med omsorg!⁷

Gud är vår himmelske Fader. Vi är bokstavligt talat hans barn. Det vi önskar som är rättfärdigt är hans önskan för oss, så vi fortsätter på vår resa med insikten att det här livet inte är vår destination utan bara en del av resan.

"Kärlek är början, mitten och slutet på lärjungeskapets väg. Den ger hjälp, bot, råd och tröst. Den leder oss genom mörkrets dalar och genom dödens förlåt. Slutligen leder kärleken oss till det eviga livets härlighet och storhet."⁸

Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, är mitt vittnesbörd i Jesu Kristi namn, amen. ■

FOTNOTER

1. Se Moroni 8:10–12.
2. Susan W. Tanner, "Min själ fröjdar sig i det som hör Herren till", *Liahona*, maj 2008, s. 82–83.
3. Thomas S. Monson, "Han har uppstått!" *Liahona*, och *Ensign*, maj 2010, 87.
4. Jeremia 1:5.
5. Se 1 Kor 15:20–22.
6. Se Alma 11:44.
7. Se 1 Kor 15:55–56.
8. Joseph B. Wirthlin, "Det största budet", *Liahona*, nov. 2007, 28.

Nytt biskopsråd i Malmö församling

Kerstin Saffer, Malmö

Förhöjningen var lika full som bänkraderna i sakramentssalen i Malmö kapell denna söndag den 16 januari 2011 då stavspresident John Hedberg med sina rådgivare Thomas Wiklöf och Markku Lorentz kommit för att avlösa biskop Jason Grant. Stämningen var varm och inbjudande med Ulla Osbornes vackra orgelspel att samla tankarna kring. Under de cirka sex år som biskop Grant har tjänat sin församling har den vuxit såväl i storlek som i hjärthlighet och andlighet.

Stavspresidenten bad Donald Eldenberg att resa sig upp och på uppdrag av första presidentskapet blev han inröstad som ny biskop i Malmö församling med Rasmus Sanchez Hansen som förste rådgivare och Leonard Saffer som andre rådgivare.

Därefter fick de församlade höra från det nykallade biskopsrådet. Rasmus Sanchez Hansen betygade sin hängivenhet till sin Frälsare och sitt stöd till sin nya ledare. Leonard Saffer berättade att han och hans hustru Hanna hade haft planer på att flytta till Lund när deras andrahandskontrakt på lägenheten i Malmö går ut, men just denna morgon hade de mottagit ett e-mail från ägarna som är i Kina att de kan hyra lägenheten ett år till. Herren leder detta verk.

Biskop Eldenberg är en man med talets gåva i rikt mått, och kanhända satte han tonen för sitt ledarskap när han sa att det är föräldrarnas ansvar att undervisa sina barn, och fortsatte med ett citat av president Gordon B Hinckley: "Ett samhälles hälsotillstånd, dess befolknings lycka, dess välgång och fred har sina rötter i fädernas och mödrarnas undervisning av sina barn."

Yvonne Eldenberg uttryckte sin kärlek till sin man och beskrev hur hon ser honom, som en man som älskar de heliga.

President Hedberg talade om processen att finna vem som skulle vara den nya biskopen, och hur

FOTO KERSTIN SAFFER

Det nya biskopsrådet i Malmö församling, från vänster; förste rådgivaren Rasmus Sanchez Hansen, biskopen Donald Eldenberg och andre rådgivaren Leonard Saffer.

han redan på ett tidigt stadium känt att hans före detta rådgivare Donald Eldenberg skulle passa. För att säkerställa att det inte var hans egna önsknings utan Herrens vilja som påverkade honom bad han sina rådgivare att komma med förslag, och när de erbjöd samma namn kunde man i enighet genom bön säkerställa utnämmandet. Stavspresidenten förklarade också för församlingen att ämbetsmanteln förändrar en man under den tid han bär den. Jag tror alla i salen höll med president Hedberg när han berömde biskop Eldenbergs stora människokärlek, likaså hans lyhördhet för och iver att förmedla budskapen från våra ledare.

Ett nytt kapitel har börjat i Malmö församlings historia. Vår Fader i himmelen utgjuter sina välsignelser över sitt folk, och hans löften för framtiden är stora och underbara, lycklig den som får vara med och uppleva hans verk och inverkan. ■

Spännande dagar på en mission!

När president Monson på generalkonferensen i oktober påminde om det stora behovet av äldre missionärspare gick Bo G. och Birgitta Wennerlund i spänning och väntade på att få sin kallelse från profeten.

"Vi trodde att vi redan uppfyllde en slags mission i Kristianstads gren", berättar syster Wennerlund, "och därför tvekade vi att på eget initiativ sända in pappren. Men vi kunde inte släppa tanken och

till slut bad vi Herren att tydligt tala om var han behöver oss mest."

"Och det gjorde han", säger en glad äldste Wennerlund. "När äldste Olsson, vår områdessjuttio, kallade mig som områdets släktforskningsrådgivande med Birgitta som assistent förra hösten, berättade han att ämbetet skulle vara förknippat med en mission och bad oss sända in våra papper. Då blev allt mycket enklare, för vi har aldrig tackat nej till någon kallelse."

Eftersom uppgifterna innebär många kontakter med prästadömsledare och utbildning i de olika programmen inom FamilySearch blev de uppmanade att flytta in i en av lägenheterna på Gästhemmet bredvid templet i Stockholm.

"Här hoppas vi få tillfälle att träffa många som kommer till templet och kunna vara till hjälp på olika sätt", förklarar äldste Wennerlund. "Vi hoppas att lektionssalen i anslutning till det lilla supportkontoret ska bli en plats för många föreläsningar, workshops och andra former av utbildningar. Det finns många duktiga släktforskare och historiekännare som vi hoppas vill dela med sig av sina insikter och erfarenheter."

"En annan uppgift som vi fått", säger syster Wennerlund, "är att väcka intresset i Norden för att indexera — särskilt bland ungdomar. Här finns så mycket kyrkoböcker bevarade och det behövs många — både medlemmar och icke medlemmar — för att kunna få ett register (index) över alla

uppteckningar om födelse, vigsel och död. Många vet inte vad indexering är, men det hoppas vi kunna ändra på!"

Lägenheten i Kristianstad har de kvar och den kommer väl till pass den 25 juli — 8 augusti då kyrkan finns representerad med en utställning på Jamboreen i Rinkaby som ligger bara en mil från deras hemstad. "40 000 scouter från hela världen deltar i Jamboreen", berättar äldste Wennerlund. "Det är med andra ord en mycket stor händelse i kyrkans historia."

"Det är min fjärde mission", fortsätter äldste Wennerlund, "men på de tidigare har jag haft tillgång till sekreterare. Nu är jag här och ska själv lära mig mycket om datorer och program av alla de slag. Det är väl att jag vet att kallelsen kom från Herren, han känner mig och vet vad en 85-åring kan klara av!" säger han och ler.

"Det är min tredje", tillägger syster Wennerlund, "men varje mission är unik och de här uppgifterna känns väldigt spännande. Vi kan aldrig ersätta LeRoy Billberg, som varit mångas trygghet i många år med sina gedigna kunskaper och kontakter och som nu gått i pension, men vi hoppas ändå kunna vara till hjälp i Herrens verk. Det är vår allra största önskan!" ■

FOTO BIRGITTA WENNERLUND

Birgitta och Bo G. Wennerlund är tacksamma till prästadsömsledare för tillfället att komma ut på mission igen.

Att hjälpa våra bortgångna att få templets välsignelser

Renée Augustsson, Jakobsbergs församling

Andliga erfarenheter, nyheter inom släktforskning och ett kärleksbrev, det var något av det vi fick oss till livs på en släktforskar dag i Jakobsberg lördagen den 30 oktober 2010 ordnad av

Jakobsbergs församling för medlemmar i Stockholms stavar med flera, och övriga intresserade.

Ingrid Rydström berättade om och läste sin farfars friarbrev till farmodern Ellen. Han uttryckte på ett målande sätt sin kärlek

till Ellen och önskade ett "jakande svar" och att hon skulle bli hans "levnadsstjärna". Detta brev ledde till att Ingrid Rydström tog sig till stadsarkivet i Örebro där hon fick veta mer.

Att indexering är mycket mer

Några av de hängivna släktforskare som var med på släktforskar dagen — från vänster Leroy Billberg, Bo G. Wennerlund och Bengt Svedjot

än att bara skriva av kyrkböcker berättade Irene Bergvall; det är ett andligt arbete som handlar om verkliga människor och deras öden.

Dagens gästföreläsare var Niklas Hertzman från Arkiv Digital. Han berättade att en trumpet blev början till hans släktforskning. Han spelar själv trumpet och började undra vad som fanns om trumpetare i arkivens uppteckningar. Det visade sig att han inte bara hade en utan sju trumpetare i släkten.

Arkiv Digital kallar sig störst, bäst och vackrast och med en bilddatabas på cirka 23,7 miljoner bilder och 25 medarbetare kan det stämma. Från början 2004 var Arkiv Digital en hobbyverksamhet men har sedan dess utvecklats och 2005 blev det ett aktiebolag. Att de är bäst syftar på att de gör mycket för att göra kyrkuppteckningar läsbara, vackrast för att deras program är lättanvänt. Deras uppgift är att digitalisera historiskt källmaterial och göra nyfotografering i färg av originalhandlingar.

Sådant som bläckfläckar, mögel och fuktskador gör det svårt att läsa svartvita bilder.

Därför är färgbilder bättre för de gör bilderna mer läsbara.

Marianne Manell berättade sedan om Nya Family Search som är ett sätt att ta namn till templet, släktforskningen görs som tidigare. Det sker mycket dubbelarbete i templen och därför behövs det rensas och rättas i uppteckningarna. En ny användarhandledning för Nya Family Search kunde beställas av den som så önskade.

LeRoy Billberg informerade bland annat om en relativt ny

sökmotor, Sondera, som söker i arkiv, bibliotek samt ljud & bild. Adressen är www.sondera.kb.se. Denna släktforskar dag var den sista arbetsdagen för LeRoy Billberg som i cirka 25 år har arbetat med släktforskning på olika sätt för kyrkan.

Vi hade också ett inslag om indexering av spanskspråkiga uppteckningar och en tävling som gick ut på att förstå ord man stöter på i äldre kyrkböcker. Förkortningen "Dr" betyder där inte doktor eller dragon utan dräng och "Rackaren" betyder inte en ohederlig man eller skojare utan bödelsdräng/hästslaktare. Tävlingen vanns av Marina Ohlson, som fick ett års abonnemang på SVAR. ■

Handledare — en hjälp i hemmet

Birgitta Wennerlund

Carlos Cisternas är handledare för de spansktalande i Jakobsbergs församling. Alla som träffat honom har känt hans brinnande intresse för släktforskning och indexering. "Jag tror att alla måste göra sin egen antavla, söka egen kunskap om sina förfäder. En del tror att deras föräldrar gjort allt, men det finns alltid fler förfäder att hitta och föra till templet", säger broder Cisternas bestämt.

Han väntar inte på att syskonen i församlingen ska komma till honom. "Vi behöver väcka deras intresse, och därför

Carlos Cisternas och hans hustru Patricia besöker och uppmuntrar de spansktalande i Jakobsberg att forska efter sina rötter.

besöker vi dem i hemmet. Vi sätter oss vid deras dator och

visar dem hur de kan börja sin forskning. Vårt mål det här året är att alla ska ha gjort fyra generationer på sin antavla."

"Det är inte lika lätt för de spansktalande att få tillgång till kyrkoböckerna som det är för er med rötter i Sverige", förklarar broder Cisternas. "Men även om regeringen i Chile inte öppnar dörrarna för tillgång till arkiven via datorn, så finns det många medlemmar där som vet hur och var man kan leta på pastorsexpeditioner, kyrkogårdar och i den katolska kyrkans böcker. Vi har många kontakter och hjälper varandra."

I regel har broder Cisternas sällskap av sin hustru Patricia, Ricardo Molina och Natalia Miranda när han besöker medlemmar i hemmen. "Vi tar med oss lite mat och gör besöket mycket informellt. Det viktigaste är att den flamma som brinner inom oss även kan få dem att brinna för sin släkts historia."

Tanken på att möta många i andevärlden som vill krama om honom och tacka för hjälpen att komma till templet får honom att indexera så mycket som möjligt. "Jag har hörlurarna på under tiden med kyrkans musik och känner att indexeringen hjälper mig att få balans mellan det timliga och andliga. Och jag känner mig så glad när jag indexerar!"

Broder Cisternas har barnbarn i Sverige och vill att de ska kunna lära känna sina rötter i Chile. "Genealogi är både för

levande och avlidna", betonar han. "Vi behöver bli påminda om vårt ansvar och få en knuff för att komma igång. Det står ju i skrifterna att 'deras frälsning är nödvändig och väsentlig för vår frälsning ... De kan inte fullkomliggöras utan oss, inte heller kan vi fullkomliggöras utan våra döda'" (L&F 128:15). ■

Välkommen att skicka in artiklar till Lokala nyheter

Välkommen att skicka in nyhetsartiklar och foton till *Lokala nyheter*.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet.

Nyhetsartiklar bör vara korta, cirka 600, 250 eller 75 ord.

Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

Skickas till:

Eivor Hagman,
Medusagatan 2 A, 553 38
Jönköping

E-mail: eivorhagman@hotmail.com

Tel. 036-719663
För Stockholmsområdet:
Anne-Sofie Wihlman,
Färnebogatan 2 A, 723 42
Västerås

E-mail: asw@bredband.net
Tel. 021-127321 ■

HUR JAG VET

Fann kyrkan i Mongoliet — döptes i Umeå

Anna Bengtsson, Umeå gren

Erdene Batsukh är 17 år och kommer från Mongoliet.

Han kom i kontakt med kyrkan i sitt hemland för ungefär 2 år sedan, när han gick förbi kapellet en kväll när det var öppet hus, och missionärerna stod ute på gatan och bjöd in honom.

Han kände snabbt att Jesu Kristi kyrka av Sista Dagars Heliga är den sanna kyrkan, men hans familj som består av föräldrarna, en bror och en syster, blev inte intresserade.

Erdene kom till Umeå i höstas för att studera på universitetet, och bland det första han gjorde var att söka upp kyrkan på Google maps och när det blev söndag besökte han kapellet. Han berättade för missionärerna att han ville bli döpt och så småningom själv gå på mission, och en dag gifta sig i templet.

Den 5 december 2010 döptes han efter söndagsmötena av Thomas Lövgren.

Det var ett fint dop, och Erdene höll ett kort men väldigt andligt vittnesbörd där han uttryckte sin glädje och tacksamhet över att få bli döpt in i kyrkan.

Erdene Batsukh från Mongoliet döptes av Thomas Lövgren i Umeå gren.

Än så länge kan han inte så mycket svenska, och engelskan är heller inte flytande, men han kan också en hel del ryska efter att ha studerat det två år i Mongoliet.

På min fråga om hur det kändes att döpas, så svarade han att det var så många känslor på en gång, det kändes bra, han var tacksam, glad och varm inombords.

Erdene har ett väldigt starkt vittnesbörd, man riktigt känner Kristi kärlek stråla ut från honom. Han har nu flyttat till Luleå, och kommer att bli en tillgång för kyrkan där. ■

Gud är en god Fader

Siv Karlsson, Jönköpings församling

Jag har varit medlem i kyrkan i 45 år. Gud är en god Fader. Han har givit oss sin lag. Om vi följer den då får vi ordning, trygghet och samhörighet. Om något är fel då går det oftast att göra något åt det, vi får veta vad som är fel och hur det kommit in i vårt liv. Vi får kunskap och vi tänker på ett bättre sätt, vi omvänder oss.

Jag riktigt längtar till nästa tillvaro där alla handikapp är borta. Jag vill arbeta! Jag tror att när man lämnat jordelivet då är sinnet inte fyllt av jordens omsorger som nu. Då finns plats för evangeliet och man har verkligen tid att tänka på andliga saker.

När jag gick till templet första gången hade jag inte fått några förberedande lektioner. Det hade man inte på den tiden. Men den Helige Anden hjälpte mig. Jag tror att om mina förfäder hade känt till evangeliet skulle de ha satsat på det.

Jag har gjort vad jag har kunnat, enkelt som ett litet barn. Jag har hjälpt andra och jag har stött mina lärare och ledare.

Jag vet att Guds Son utverkade frälsning åt alla som tror på Honom. ■

Dop med rätt myndighet

Märtha Brännström, Jönköpings församling

När jag var i 15- eller 16-årsåldern blev jag medlem i en församling. Där ansågs inte dopet nödvändigt utan sågs mer som en symbolisk handling.

Tiden gick och jag kunde inte släppa tanken på dopet. Jag tänkte då, om vår himmelske Faders Son lät sig döpas, skulle då inte jag behöva göra detta? Jag, en liten människa på jorden. Jesus Kristus visade väl oss vägen?

När jag sedan kom i kontakt med Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga insåg jag nödvändigheten med dopet. Jag fick ett vittnesbörd om detta, att

det var vägen tillbaka dit varifrån jag kommit.

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga har rätt myndighet att utföra dop för levande och döda.

När jag blivit döpt och steg upp ur vattnet kände jag mig ödmjuk och rikt välsignad och fylldes med glädje. Jag har aldrig ångrat detta.

Ofta när jag känt mig villrådig, trött och ledsen har jag sökt vägledning i skrifterna. Herren vill att vi själva ska utforska och med hans hjälp lösa våra bekymmer. När vi har gjort allt vi kan så hjälper Herren oss. Det krävs av oss ödmjukhet, omvändelse, tro

FOTO BERT BOSTRÖM

Märtha Brännström

och förtröstan samt att erkänna Herrens hand i allt.

Vi måste vårda våra vittnesbörd, räcka ut en hjälpende hand, söka vägledning, lyssna på Anden och vara trofasta — vad som än händer. När vi visar vår tro och gör vår del så gör Herren resten.

Jag är tacksam för mitt vittnesbörd och jag känner mig trygg. Jag är också tacksam för alla välsignelser som Herren ger mig.

Jag vet av hela mitt hjärta att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är Guds sanna kyrka

på jorden idag. Detta är mitt vittnesbörd. ■

Vill du berätta om hur du fick ditt vittnesbörd? Skriv cirka 300–500 ord och skicka till eivorhagman@hotmail.com eller asw@bredband.net (för Stockholms stavar)

SISTA DAGARS HELIGA I SVERIGE BERÄTTAR

Mitt vittnesbörd om templet

Astrid Nilsson, Jakobsbergs församling

Jag åkte till templet ett år efter det jag blev medlem i kyrkan i Norge. Och där träffade jag min blivande man! Jag satt och såg mig runt omkring i sessionsrummet för att se om jag kände någon. Mina ögon drogs till mannen som satt en bit bort från mig. Så hörde jag en röst som sade: "Han som sitter där kommer att bli din make en dag." Jag reste mig upp, men rösten kom igen och sade samma sak igen. Han satt med slutna ögon, för han hade kört en lång sträcka till templet, och arbetat med hästarna innan han åkte. Jag svarade rösten som talade till mig: "Ånej, han ser så trött och sliten ut." Rösten svarade: "Ja, han behöver mycket kärlek." Och sessionen började.

Han reste till templet en gång i månaden och var med på en session. Jag åkte till templet två gånger om året. Jag reste hem till Norge efter tempelveckan, och tänkte inte så mycket mer på det som hänt. Men några veckor senare stötte vi på varandra på Ensamstående vuxnas konferens i Finland. Vi visste inte något om varandra, men på något sätt började vi få kontakt under konferensen. Och nu har vi varit lyckligt gifta i över 21 år.

Templet har alltid varit speciellt viktigt för oss. Vi är tempeltjänare sedan 18 år tillbaka. Under

två år tjänade vi i templet på heltid. Det var två mycket fina år. Vi fick många goda vänner under den tiden. Templet har verkligen välsignat oss på många sätt. ■

Astrid Nilsson tillsammans med sin make Lars.

Templet i våra hjärtan

Helge och Gerti Stenberg, Borlänge församling

Templet är den bästa platsen i världen, tycker vi. Vi har tillbringat mycket tid där sedan vi kom dit första gången. Kärleken till templet var omedelbar för oss båda. Och ingenting blev sämre av att vi träffade varandra där (under Gertis första besök i templet)!

Det dröjde några år innan det blev bröllop, men under de 19 år som gått sedan dess har vår målsättning varit att vara i templet 12 veckor om året. Och för det mesta har det lyckats. Templet har blivit vårt andliga hem dit vi alltid längtar. Vi har fått många andliga manifestationer där. Känt

**Helge och Gerti
Stenberg**

att det är många som väntar i andevärlden på att arbete görs för dem. Att arbeta för våra förfäder vänder verkligen våra hjärtan till dem. Det är ett stort privilegium att ha ett tempel i vårt land. I templet finner vi svar på många frågor och lär oss att förstå vår roll i Herrens plan för sina barn.

Vi hade den stora förmånen att vara i templet när de första ryska medlemmarna kom till templet. Gerti började studera ryska och vi var i templet varje rysk vecka. Vi fick uppleva så många fantastiska saker tillsammans med våra ryska bröder och systrar. De hade levt i andligt mörker i många år och upplevde Anden så starkt att det påverkade oss alla. Vi fick många underbara vänner bland dem, och vi saknar dem så mycket!

På våren 2003 fick vi förmånen att vara tre månader i templet, och sedan två månader på hösten. Då fick vi verkligen lära oss templets stora betydelse. Det gör att man vill vara där så ofta som möjligt. Innan vi skulle åka hem kom president och syster Kimball som nytt tempelpresidentpar. President Kimball kallade in oss på sitt kontor och påminde oss om vad han sagt när han som missionspresident gav Gerti hennes första tempelintervju (att hon en gång skulle verka som missionär). Och han tyckte att det var dags. Så vi skickade in vår ansökan om 18 månaders mission.

1 mars 2004 började den bästa tiden i vårt liv, vår tempelmission. Att få vara i Herrens hus varje dag var en förmån och glädje som inte kan beskrivas med ord. Känslan måste upplevas i templet! När vi närmade oss slutet av missionen bad president

Kimball att vi skulle förlänga vår mission 15 månader (så länge han var kvar som tempelpresident). Vi hade absolut ingenting att invända för vi var ju på den bästa platsen på jorden. Vi gick varje dag omkring och njöt av den kärleksfulla andan i templet!

Förlängningen medförde ytterligare välsignelser. Vi kallades som rådgivare i tempelpresidentskapet respektive assisterande tempelvårdinna, och vi lärde oss ännu mer om templets stora betydelse. En speciell välsignelse var att Helge förlänades beseglingens nycklar.

Men allting har en ände – så också vår mission! Vi är så tacksamma för den här tiden i Herrens hus. Det är gott att tänka tillbaka på allt detta underbara, nu när hälsan och krafterna inte räcker till för oss båda att komma till templet. Men våra hjärtan och våra tankar finns där varje dag! Vi vill säga till er som fortfarande är friska och starka – ta tillvara varje möjlighet att komma till templet! Där finner man den frid och ro som vi behöver i dagens värld, som kräver så mycket av oss. Jesus sade: "Frid ger jag er" och den friden vet vi att vi finner i templet! ■

.....
Vill du berätta om en andlig upplevelse? Skriv cirka 300–500 ord och skicka till eivorhagman@hotmail.com eller asw@bredband.net (för Stockholms stavar)

PÅ NÄTET

Ett nytt missionärsredskap

Det finns flera filmer på kyrkans hemsida där medlemmar berättar om sina livsupplevelser och sitt medlemskap, www.jesukristikyrka.se. Välj "Mormoner berättar" från menyn till vänster. Filmerna finns även på www.youtube.com/jesukristikyrkase

Genom att "dela" dessa

filmer med sina vänner blir filmerna ett nytt missionärsredskap som är enkelt att använda och kan nå många.

Sedan första filmen lades ut har i genomsnitt 1 000 personer/månad tittat på filmerna.

Ytterligare cirka 15 filmer är färdiga och kommer att publiceras med 3–4 veckors intervall. ■